

AMUNT LA REVOLUCIÓ, **MAGALI!**

NÚRIA BUSQUET

MÀRIAM BEN-ARAB

LA TIRA

AMUNT LA REVOLUCIÓ,
MAGALI!

NÚRIA BUSQUET

MÀRIAM BEN-ARAB

bromera

1

MANIFESTACIÓ!

Ma mare és antisistema, que vol dir que no es pentina massa, s'enfada molt, no té mai diners i sempre està molt ocupada fent assemblees i manifestacions. Sempre conta que la primera paraula que vaig dir va ser «MANIFESTACIÓ». Segons el pare, només vaig pronunciar «MAMÀ» moltes vegades, però no gosa portar-li la contrària a la mare, no siga cas que li munte una manifestació.

Inclús quan anem de viatge ens manifestem per si de cas. No se sap mai quan haurem de necessitar les nostres habilitats per a reclamar el que és just i, a més, és una activitat familiar per a fer tots junts i divertir-nos.

GRÀCIES,
MAGALÍ!

Vull cantar *khevi* i
no aquestes cançons
ridícules!

PRISNE

Nyam-
nyam?

Fes alguna cosa,
Joan, que ens
detindran a tots!

La meua germana Agnès s'assembla molt a ma mare i li encanta manifestar-se. Quan va nèixer plorava desconsolada i alçava el puny en senyal de protesta per haver hagut d'estar tant de temps dins de la panxa amb Eloi. Li agrada cridar, fer pancartes i pintades i bàsicament barallar-se, sobretot amb Eloi, el nostre germà.

Des de sempre, els Bonbunyol ens hem organitzat per a reivindicar les causes justes; i de tant en tant fem manifestacions preventives, que vol dir que reivindicuem alguna cosa per si de cas. Precisament aquesta setmana ens vam adonar que feia massa temps que no ens manifestàvem i vam fer un *brainstorming*, que vol dir una reunió per a pensar i així decidir de què ens queixaríem.

L'endemà, a l'escola, vam repartir octavetes reclamant el dret de l'alumnat a fer una excursió al Montxó. Ximo Caragrossa, que respira com Varth Deider de *La guerra de les palanques*, va passar per allà just quan estirava el braç i li va quedar el fullet apegat a la cara. No podia respirar.

La nostra iniciativa no es va rebre massa bé entre els poders de l'escola, que van usar la força de la seua autoritat per a intentar, sense èxit, imposar-nos el silenci. O siga, que ens van dir que callàrem.

La tradició diu que després de fer enfadar algú de l'escola, toca que els pares intervinguen per a dir la seua. Als adults els encanta reunir-se per a comentar qualsevol cosa dels xiquets. Si no fora per nosaltres no tindrien res de què parlar. O siga que ens van ajuntar a tots i vam celebrar la tradicional reunió familiar amb la directora.

Aquell dia, els adults de la família no van tindre prou reunions. Vam haver de fer una altra reunió d'urgència tal com volia el pare, amb un únic punt del dia: «Unificació del criteri de protestes dels fills Bonbunylol». Vam arribar a tres acords bàsics.

El més important d'una protesta és que tot el món estiga unit per a aconseguir un objectiu comú. Per tant, es pot dir que la protesta dels Bonbunyol va tindre un èxit aclaparador, perquè Pepita ens va donar una gran notícia l'endemà:

